

— V zbornici gospôski je unidan „oče februarske ustave“, glasoviti vitez Schmerling, čenčal o tem, da edini prvi jezik v Avstriji je nemški jezik; v podporo te čenčarije pa je na pomoč klical tudi to, da v avstrijski armadi kraljuje edino le nemški, ker bi se sicer prosti vojak z oficirjem v službenih zadevah porazumeti ne mogel. Nemčurski glavar sodi tû kakor slepec o barvah! Mnoge knjige v slovenskem jeziku, ki jih je naš zaslužni g. stotnik pl. Komelj na svitlo dal o različnih predmetih vojaških in so bile na višem mestu potrjene, pričajo jasno, da poleg družih nenemških jezikov veljavo ima v armadi naši tudi jezik slovenski.

— Tudi „Novicam je, kakor listu „Danici“ došla pritožba o tem, da tukajšnja „Baugesellschaft“ ne pozná one Božje zapovedi, da nedelja in prazniki so Gospodovi dnevi po katoliški veri, ki je vera ogromne večine Ljubljancanov, in da o teh dnevih se morajo opustiti vsa težaška dela. „Stavbeno društvo“ pa, ki hranilnici zida zdaj novo hišo, ukazuje rokodelcem v nedeljah celi dopoldne zidati, da je velik ropot okoli in okoli in se pohujšujejo blizo stanujoči ali memogredoči ljudje, ki so v kugi brezverski vendar še ohranili kaj vere. Če je uže taka grozna sila za to zidanje, naj delavci vsaj raji delajo popoldne, ne pa dopoldne med službami Božjimi. Sploh naj bi ta gospôda, ki nedeljska dela ukazuje, šla na Angleško, da vidi, kako bi celo „Baugesellschaft“ zaprli, ko bi tam to počela, kar počenja v Ljubljani.

— (Sokolski večer) v nedeljo je bil jako živahen, čitalnične gostilne prostori vsi zasedeni in program se je na hvalo občinstva lepo vršil posebno pa petje.

— (Vabilo gosp. udom narodne čitalnice) v občni zbor prihodnjo nedeljo, 13. dne t. m., dopoldne ob 11. uri, se ravnokar razpošilja z naznanilom, da predmet tega občnega zbora je nova volitev odbora, katere naj bi se gosp. udje obilo udeležili.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Telegram z Dunaja poroča, da so se povseh deželah avstrijskih 8. dne t. m. pričeli zbori. Zmerom pa se ponavlja glas, da bodo teško dalje časa trajali ko ta mesec.

— Poroka svetlega cesarjeviča Rudolfa s Belgiško princesinjo je določena na 18. dne svečana prihodnjega leta.

— O grofu Taaffe-u se pripoveduje, da o tistem vladnem naukazu, po katerem se ima v uradnih vsacemu jeziku dati njegova pravica in o katerem nemški liberalci tolik hrup ženó, se je kratko pa dobro izjavil tako-le: „Kdor napotja dela zadevam, ki se tičejo vere in jezika, ni praktičen politikar.“

Štajarsko. — „Slov. Gospodar“ piše, da so zopet dve nemškutarski trdnjavi vzeli Slovenci; Ptujski okrajni zastop in pa Ormožki je v slovenskih narodnih rokah. Slava volilcem!

Česko. Iz Prage. — 8. dne t. m. je z velikanskimi ovacijami cesar odpotoval iz Prage ter se podal v Jozefovo, Kolin in Pardubice. Pri odhodu je veliko svojo zadovoljnost izrazil o vsem, kar je videl in našel v Pragi, in obljubil, da pride kmalu zopet v Prago in ondi dalje časa ostane. — Mladočehi so v svoji vročnici zopet nekaj učinili, kar nevoljo izbuja v višjih krogih: poslali so namreč angleškemu ministru Gladstonu, ne pomislijoč, kaj je ta sicer narodom pravični državnik pred volitvami govoril o našem cesarji.

Moravsko. — Iz Brna se piše „Politiki“, da med drugimi korporacijami so se o prihodu ces. namestnika viteza Kalline tudi mnoga slovanska društva poklonila, katera je prav srčno sprejel in se ž njimi deloma nemški deloma česki preprijazno pogovarjal rekši, da dolgo časa bivajoč na Ogerskem, Štajarskem in Kranjskem ni sicer zdaj prav trden v českem jeziku, da si ga pa bo, ker je njegov materni jezik, kmalu popolno privadil. — Ko se mu je deputacija 15 Hanaških županov 1. dne t. m. poklonila, da mu objavi želje in potrebe českih prebivalcev na Moravskem, jih je ces. namestnik vitez Kallina zagotovil, da ne bode dopustil, da bi se Slovanom kaka krivica zgodila, rekši, da pravica je le ena in da ta velja za obojni narod na Moravskem, za Slovane tako kakor za Nemce.

Galicija. Iz Lvova. — Deželni odbor hoče deputacijo poslati do cesarja na Česko in ga prositi, da tudi v Galicijo pride. Če se to zgodi, bo deželni zbor stavil predlog, da se v spodobni sprejem Nj. veličanstva v Galiciji dovoli 80.000 gold. iz deželne blagajnice.

Hrvaško. — Cesarski patent je baje uže podpisan, vsled katerega bo vojaška pokrajina združena s Hrvatsko. Bog daj! Stavljenje železnice od Siska v Novi in Karlovac je baje od ogerskega ministerstva uže sklenjeno! Dobro, če je res!

Ogersko. — Baron Sennyey je bil z velikim navdušenjem v Požunu enoglasno za državnega poslanca v zbornico ogersko izvoljen. Sennyey velja na Ogerskem blizo to, kar grof Hohenwart v Avstriji, zato utegne njegova volitev dalje seči in velike premembe učiniti v Ogerskem ministerstvu. Čas je res tudi, da se streznijo Madjari.

Iz Rusije. — Cesarica Marija Aleksandrovna je po mnogoletnem bolehanji 3. dan t. m. umrla za pljučno sušico. Cesarica je bila 56 let stara hči nadvojvode Hesenskega Ljudevita II.; pri krstu je dobila imena Vilhelmina Augusta Sofija Marija, katera je premenila, ko je iz protestantovske vere prestopila v pravoslavno. Cesarica je bila jako duhovita gospa, bistrega uma in mišljenja, po katerem imela je velik vpliv na svojega melanholičnega soproga. Pravoslavna cerkev je imela malo tako pobožnih hčer, kakor je bila pokojna carica. Dala je stare cerkve obnavljati, nove zidati in oskrbovati z vsemi potrebščinami. Svojo vladarsko gorečnost in skrb za rusko cerkev iztezala je tudi na balkanski poluotok, posebno na Bulgarsko iztočno Rumelijo. Zato je tudi delala za oslobojenje tlačanih južnih Slovanov v Turčiji. Z obdarovanjem cerkvá je probudila in izdržavala nado teh Slovanov v pomoč Rusije, katera jim je naposled tudi došla. Nič manj goreča ni bila carica tudi za humanitarne svrhe, leta 1876 je osnovala „društvo rdečega krsta“ (društvo rudečega križa), katero je tako blagotvorno delovalo v Bulgariji in iztočni Rumeliji. Pozneje se je po tem izgledu osnovalo tudi društvo rudečega križa v našem cesarstvu. Tudi šolam je bila krepka podpora. Ni čuda tedaj, da je pokojna carica bila tako visoko spoštovana in priljubljena ruskemu narodu.

Žitna cena

v Ljubljani 5. junija 1880.

Hektoliter: pšenice domače 10 gold. 24 kr. — banaška 11 gold. 39 kr. — turšice 6 gold. 50 kr. — soršice 8 gold. 50 kr. — rži 6 gold. 99 kr. — ječmena 5 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 39 kr. — ajde 5 gold. 39 kr. — ovsa 3 gold. 56 kr. — Krompir 3 gold. 13 kr. 100 kilogramov.